

ROK II, Nr 108 (273)
PIĄTEK
22 kwietnia 1949 roku
Wsch. sl. 4.25, zach. 18.45

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

CENA NUMERU 5 ZŁ

Głos 600 milionów ludzi z 69 krajów

Pierwszy dzień obrad Światowego Kongresu Pokoju w Paryżu

Mobilizacja sił postępu w obronie bezpieczeństwa powszechnego

W środę przed południem otwarto w sali Pleyela w Paryżu Światowy Kongres Pokoju w obecności 2 tysięcy delegatów, przybyłych z 69 krajów i reprezentujących ponad 600 milionów osób.

Za stołem prezydialnym zasiadli członkowie Biura Komitetu Przygotowawczego Kongresu: przewodniczący Joliot Curie, wiceprzewodniczący Louis Aragon (Francja), Martin Andersen Nexø (Dania), J. D. Bernal (Anglia), przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Guy de Boisson (Francja), generalissimo Lazaro Cardenas (Meksyk), przewodnicząca Światowej Federacji Kobiet Demokratycznych pani Cotton (Francja), Aleksander Fadijew (ZSRR), Kuo-Mao-Jo (Chiny), Pietro Nenni (Włochy), B. N. Pritt (Anglia), O. John Rogge (USA), jako przedstawiciel nieobecnego w Paryżu sekretarza generalnego Światowej Federacji Związków Zawodowych Louis Sallanta — Bolesław Gebert (Polska).

Przewodniczący Komitetu Przygotowawczego Kongresu, prof. Joliot Curie wygłosił przemówienie inaugu-

racyjne, w którym m. in. oświadczył: „Rząd francuski odmówił wiz licznym delegatom zagranicznym. Ta decyzja jest sprzeczna z tradycjami Francji i wywołuje oburzenie milionów ludzi na całym świecie. Decyzja ta świadczy o strachu przed prawdą i pokojem.

Zjednoczeni i ufnij w swe siły, prowadzimy walkę pewni zwycięstwa. Zgromadziliśmy się tutaj — podkreślił z naciskiem Joliot Curie — nie po to, aby prosić o pokój, lecz aby go narzucić!

Zwycięstwo sojuszników zrodziło olbrzymie nadzieje wśród narodów Karta Atlantycka, układy w Jaltcie i Poczdamie oraz Organizacja Narodów Zjednoczonych miały umożliwić zaprowadzenie trwałego i sprawliwego pokoju. Jednak już w tym okresie pewne grupy, wywodzące się z

kół kapitalistycznych, obawiały się wyzwolenia narodów. Towarzystwa finansowe uważały, że rządy powinny prowadzić wojny dla zapewnienia kapitalistom dalszych nadmiernych zysków.

Wobec tej groźby ze strony podżegaczy wojennych konieczne jest zjednoczenie wszystkich sił postępu i pokoju. Stąd powstała inicjatywa Międzynarodowego Biura Łączności Intelktualistów i Międzynarodowej Demokratycznej Federacji Kobiet. Inicjatywa ta wiąże się ściśle z uchwałami Międzynarodowego Kongresu Intelktualistów we Wrocławiu i Międzynarodowego Kongresu Kobiet w Budapeszcie.

Jestem głęboko przekonany — stwierdził mówca — że miliony Amerykanów chcą pokoju, 50 milionów protestantów amerykańskich prowadzi energiczną akcję pokojową. O woli zachowania pokoju świadczy również ostatni Kongres Nowojorski. Przez pracę naszego Kongresu i przyjęte uchwały wykazemy, że narody zachodnio-europejskie nie przyłączają się do polityki podżegaczy wojennych.

Polityka przygotowań wojennych pochłania coraz to większe kredyty, które można by obrócić na cele pokojowe. Jedynie w atmosferze pokojowej zapewni się harmonijny rozwój nauki i sztuki. Za cenę budowy jednego pancernika może powstać 10 ośrodków naukowych o zagwarantowanej działalności w ciągu 100 lat. Pełne koszty utrzymania i uzbrojenia 100 żołnierzy wynoszą tyle, co wybudowanie wielkiego laboratorium zatrudniającego 40 pracowników.

Pakt atlantycki — powiedział Joliot Curie — wywołał zaniepokojenie wszystkich ludzi, którzy pragną utrzymania pokoju. Pakt ten jest sprzeczny z literą i duchem Organizacji Narodów Zjednoczonych. Kamieniem węgielnym ONZ jest zasada jednomyślności, pociągająca za sobą konieczność wzajemnego zaufania i współpracy narodów. Dlatego celem Kongresu jest m. in. wzmocnienie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Zadania Kongresu nie są wyłącznie informacyjne i propagandowe. Kongres ma zwalczać podżegaczy wojennych i zapewnić mobilizację wszystkich sił pokoju. W tym celu powstaną we wszystkich krajach organizacje (Dokończenie na str. 2)

Depesze w czwartą rocznicę podpisania paktu polsko-radzieckiego

Z okazji czwartej rocznicy podpisania paktu polsko-radzieckiego, zostały wysłane z Warszawy do Moskwy następujące depesze:

DO GENERALISSIMUSA STALINA,
PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH — MOSKWA, Kreml.

„W czwartą rocznicę podpisania układu polsko-radzieckiego o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy, pozwalam sobie przesłać w imieniu własnym i Rządu Rzeczypospolitej najserdeczniejsze życzenia dla narodów Związku Radzieckiego oraz osobiste dla Pana, Panie Premierze.

Z radością stwierdzamy, że w roku ubiegłym zacieśnił się jeszcze bardziej więzy, łączące nas przyjaźni oraz pogłębił się nasz współpracę w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej.

Układ polsko-radziecki, będący żywą więzią między naszymi krajami, będzie nadal mocnym fundamentem naszej wszechstronnej współpracy w duchu nierozłącznej przyjaźni i korzyścią zarówno naszych narodów, jak i wszystkich krajów, milujących pokój.

Nadal będziemy umacniać nasz sojusz, który stanowi rękojmię trwałego pokoju, postępu i lepszej przyszłości naszych narodów.”

(—) JOZEF CYRANKIEWICZ

DO P. ANDREJA J. WYSZYŃSKIEGO,
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH — MOSKWA, Kreml.

„Z okazji czwartej rocznicy podpisania układu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Rzeczypospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, przesyłam Panu, Panie Ministrze moje najlepsze życzenia pomyślności w dalszej pracy nad utrwaleniem wielkiego dzieła naszego sojuszu.

Przyjaźń naszych narodów jest potężnym wkładem w dzieło zmocnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa w walce z podżegaczami wojennymi.

Sojusz naszych krajów stanowi trwałą podwalinę dla dalszego naszego zbliżenia i rozszerzenia wzajemnej współpracy, mającej za cel dobro naszych państw i szczęśliwy rozwój naszych narodów.”

(—) ZYGMUNT MODZELEWSKI

W związku z czwartą rocznicą podpisania paktu polsko-radzieckiego premier Cyrankiewicz i minister Modzelewski otrzymali następujące depesze:

„Do Pana J. Cyrankiewicza, Przewodniczącego Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej — Warszawa

Z okazji czwartej rocznicy radziecko-polskiego układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i powojennej współpracy, zasylam Panu, Panie Premierze, przyjacielskie powinszowania.

Proszę przyjąć życzenia pomyślności dla narodu polskiego i rozkwitu dla Polski Ludowej, jak również życzenia dalszego wzmocnienia przyjaźni i sojuszu między naszymi krajami.”

(—) J. STALIN

„Do Pana Z. Modzelewskiego, ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej — Warszawa.

„W związku z czwartą rocznicą podpisania układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i powojennej współpracy między Związkiem Radzieckim i Rzeczypospolitą Polską, proszę przyjąć, Panie Ministrze, serdeczne powinszowania i życzenia dalszego wzmocnienia przyjaźni radziecko-polskiej dla dobra naszych narodów i powszechnego pokoju.”

(—) A. WYSZYŃSKI

Ofensywa chińskich wojsk ludowych

Agencja France Presse donosi, że w dniu 20 kwietnia chińskie wojska ludowe rozpoczęły zakrojoną na szeroką skalę ofensywę na całym froncie Yang-Tse-Kiang, atakując ostatnie przy-

czółki mostowe armii kuomintangowskiej na północnym brzegu tej rzeki.

Główne ataki wojsk ludowych koncentrują się na przyczółki mostowe San-Kang-Yinh i Szi-Hen-Wu (150 i 50 km w górę rzeki od Nankinu) oraz na miasta Kiang-Pu i An-King.

Redukcje urzędników japońskich

Korespondenci amerykańscy donoszą z Tokio, że rząd japoński stosując się do dyrektyw gen. Mac Arthura, postanowił przeprowadzić znaczne redukcje urzędników państwowych. Z dotychczasowej liczby 1700 tys. rząd japoński postanowił pozbyć się 750 tys. urzędników.

W DUCHU SZCZEREJ PRZYJAŹNI

„Znaczenie niniejszego układu polega na tym, iż likwiduje on i przekreśla całkowicie dawne stosunki między naszymi krajami i stwarza realną podstawę do zamiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunek przyzmiernia i przyjaźni między Związkiem Radzieckim a Polską...”

Tak brzmią słowa oświadczenia, złożonego przez J. W. Stalina z okazji podpisania w Moskwie przed czterema laty układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy pomiędzy Polską i Związkiem Radzieckim.

Odrodzona Polska nie popełniła ciężkich błędów z okresu rządów sanacji, która wiedzioną nienawiścią klasową i dbałością o zachowanie pozycji sfer posiadających, szerzyła gorliwie w społeczeństwie propagandę antyradziecką. Zerwała przy tym na uprzedzeniach, jakie pokutowały jeszcze w naszym społeczeństwie na tle wspomnień o ciężkich doświadczeniach narodu polskiego z czasów panowania carów. Przed społeczeństwem polskim starano się ukryć sens tych głębokich i zasadniczych przemian, jakie zaszły w Rosji po zwycięstwie Rewolucji Październikowej. Za taką politykę Mościckich, Becków, Rydzów-Smigłych Polska zapłaciła później straszliwą cenę krwi i olbrzymich strat materialnych.

Układ polsko-radziecki stał się formalnym wyrazem radykalnego zwrotu w stosunkach między oboma narodami, które wkroczyły obecnie na drogę zdecydowanej współpracy, opartej na całkowitej szczeroci, zaufaniu i wzajemnym poszanowaniu interesów.

W perspektywie czterech lat możemy już ocenić korzyści zawartego układu. Daje on Polsce poczucie pewności i bezpieczeństwa w układzie stosunków międzynarodowych, gwarantuje jej granice i nienaruszalność terytorialną. W wykonaniu układu podpisaliśmy z ZSRR szereg umów gospodarczych, które pozwoliły nam najpierw przetrwać najtrudniejszy okres powojenny, a następnie z powodzeniem realizować trzyletni plan gospodarczy. Podkreślić przy tym należy z całym naciskiem, iż w przeciwieństwie do planu Marshalla, przepojonego duchem liwuiarskiego wyzysku i godzącego w suwerenność krajów zachodnio europejskich, zawarte ze Związkiem Radzieckim umowy nie ograniczają w najmniejszym stopniu naszej niezawisłości politycznej i gospodarczej. Cechuje je duch szczerzej przyjaźni i życzliwości wolnej od jakiegokolwiek wyrachowania.

W odróżnieniu od świata kapitalistycznego, rozdieranego wewnętrznymi sprzecznościami i przeciwieństwami, pomiędzy Związkiem Radzieckim, a krajami demokracji ludowej nie ma żadnych momentów, które by je dzieliły, istnieje natomiast całkowita wspólnota interesów i zbieżność celów. Podstawowym elementem, który je łączy i cementuje, jest walka o wspólne dobro — zachowanie i utrwalenie pokoju.

Na tym tle układ polsko-radziecki sprzed lat czterech stanowi również cenny wkład w ogólne dzieło — bezpieczeństwa światowego. J. W.

Dnia 19 kwietnia 1949 r zmarł w Warszawie

HENRYK WYRZYKOWSKI

Poseł na Sejm Ustawodawczy

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI

Marszałek Sejmu Ustawodawczego

Otwarcie X Zjazdu Radzieckich Zw. Zawodowych

W dniu 19 bm. w Pałacu Kremłowskim odbyło się otwarcie X zjazdu radzieckich związków zawodowych z udziałem 1.343 delegatów. Są to przodownicy pracy przemysłu, transportu, rolnictwa, najlepsi i najwybitniejsi działacze nauki i kulturalni. Wśród delegatów jest wielu znanych stachanowców, bohaterów pracy socjalistycznej, bohaterów Związku Radzieckiego.

Na zjeździe obecni są liczni goście-delegaci zagraniczni.

Spadek spożycia węgla w USA

Według zgodnej opinii producentów węgla i kół związkowych — przemysłowi węglowemu w Stanach Zjednoczonych grozi poważny kryzys. Mimo stałego spadku produkcji węgla w USA — zapasy magazynowanego węgla rosną. W chwili obecnej kół producentów amerykańskich zapowiadają spadek konsumpcji węgla w Stanach Zjednoczonych do 500 milionów ton rocznie. Spadek zapotrzebowania i produkcji w USA — jak twierdzą eksperci gospodarczy — przypomina sytuację, panującą podczas dwóch ostatnich depresji ekonomicznych w Stanach Zjednoczonych. W związku ze spadkiem konsumpcji notuje się masowe redukcje pracowników.

Zagajając obrady przewodniczący radzieckich związków zawodowych Kuźniecowa oświadczył m. in.: „X zjazd radzieckich związków zawodowych odbywa się w obliczu nowych, wspaniałych zwycięstw osiągniętych przez naród radziecki w walce o dalsze wzmocnienie i potęgę naszego socjalistycznego kraju, o budowę komunizmu w ZSRR. Ma być prawem dumny, że miliony członków związków zawodowych — gorących patriotów socjalistycznej ojczyzny wnoszą swój cenny wkład do walki o przedterminowe wykonanie 5-letniego planu stalinowskiego, o przyspieszenie tempa pracy na drodze do komunizmu.”

Po przemówieniu powitalnym przewodniczącego radzieckich związków zawodowych Kuźniecowa zjazd wybrał prezydium, komisję redakcyjną i komisję mandatową. Burzliwymi oklaskami delegaci powitali propozycję wybrania prezydium honorowego zjazdu z Generallismusem Stalinem na czele. Na sali rozbrzmiewają okrzyki na cześć Stalina. Do prezydium honorowego wybrano również członków Biura Poli-

tycznego Komitetu Centralnego WKP(b). Kuźniecowa zgłasza propozycję, by na honorowego przewodniczącego zjazdu wybrać wodza narodu radzieckiego — wielkiego Stalina. Propozycję tę delegaci przyjmują gorącymi oklaskami i okrzykami na cześć Stalina.

Zjazd ustalił następujący porządek dzienny: 1) referaty sprawozdawcze Rady Centralnej radzieckich związków zawodowych i Komisji Rewizyjnej radzieckich związków zawodowych, 2) statut radzieckich związków zawodowych, 3) wybory do Rady Centralnej radzieckich związków zawodowych i do Komisji Rewizyjnej.

Po ustaleniu porządku dziennego zjazdu, referat sprawozdawczy o działalności Rady Centralnej radzieckich związków zawodowych wygłosił Wasyli Kuźniecowa.

Z braku rzeczowych i prawnych dokumentów WIĘKSZOŚĆ ANGLOSASKA WYCOFUJE SIĘ ze sprawy Mindszenty'ego

We wtorek późnym wieczorem delegacja boliwijska, która z polecenia mocodawców anglosaskich domagała się poprzednio umieszczenia na porządku dziennym obrad Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych sprawy Mindszenty'ego i duchownych bułgarskich, złożyła nieoczekiwanie wniosek, proponujący rozpatrzenie obu tych spraw przez komisję, przewidzianą w traktatach pokojowych z Węgrami i Bułgarią. Wniosek boliwijski zaleca równocześnie, aby sprawa Mindszenty'ego i pastorów bułgarskich pozostała na porządku dziennym jesiennej sesji Zgromadzenia, która rozpocznie się we wrześniu br.

Specjalna komisja polityczna, w której wniosek ten został zgłoszony,

nie zdążyła podjąć jeszcze nad nim dyskusji. Jednakowoż delegat USA Cohen, odwołując się do tekstu przygotowanego przemówienia, zapowiedział, że delegacja amerykańska wniesie ten poprze. Zapowiedź ta interpretowana jest w kulisach Lake Success jako dowód, że Stany Zjednoczone zdały sobie sprawę ze słabej pozycji sprawy Mindszenty'ego i pastorów bułgarskich na forum ONZ i pragnęłyby obecnie, aby zniknęła ona jak najszybciej z porządku dziennego bieżącej sesji.

W kołach ONZ wyrażany jest pogląd, że większość anglosaska zadowolona jest formalnym „połknięciem” procesu Mindszenty'ego i pastorów bułgarskich.

Jako część integralna Kongresu Paryskiego Światowy Kongres Obrońców Pokoju w Pradze rozpoczął obrady

(Dokończenie ze str. 1)
cje obrony pokoju. Podtrzymują one światowy front bojowników o pokój. Niedopuszczenie do nowych konfliktów, położenie kresu trwającemu jeszcze wojnom oraz umocnienie pokoju — oto nasze cele, które zostaną urzeczywistnione dzięki wspólnej i zdecydowanej akcji wszystkich narodów.

Problem pokoju lub wojny — zakończył przemówienie prof. Joliot Curie — jest zagadnieniem, przed którego rozstrzygnięciem nie wolno uchylać się żadnemu człowiekowi. Nie zamierzamy ograniczyć się do biernego pacyfizmu. Ci, którzy zmierzają do wojny, muszą się z nami liczyć. Apeluję do wszystkich uczciwych ludzi, aby, świadomi własnych sił, prowadzili walkę do ostatecznego zwycięstwa”.

Pierwsza uchwała

Po przemówieniu prof. Joliot Curie, przerywanym wielokrotnie burzliwymi oklaskami, odczytano następujący wniosek delegacji francuskiej:

„Światowy Kongres Pokoju wyraża energiczny protest przeciwko nieusprawiedliwionym decyzjom rządu francuskiego i amerykańskich władz okupacyjnych w Japonii, zabraniającym 370 delegatom z 10 krajów przyjazdu do Paryża. Światowy Kongres Pokoju potwierdza mandaty tych delegatów i obarcza sekretariat zadaniem powiadomienia ich o wszystkich pracach i uchwałach Kongresu”.

Wniosek przyjęto jednomyślnie.

Jean Lafitte, sekretarz Biura Organizacyjnego Kongresu, zakomunikował zebraniem, że 370 delegatów, którym uniemożliwiono przyjazd do Paryża, znajduje się obecnie w Pradze. Sekretariat generalny postanowił wysłać do Pragi swego przedstawiciela oraz przekazywać tam natychmiast teksty przemówień, sprawozdań i uchwał kongresowych.

Na posiedzeniu popołudniowym wygłosił referat delegat włoski — Pie-

tro Nenni, a po nim głos zabrał b. minister i przewodniczący jednej z największych francuskich organizacji b. kombatantów — Yves Farge.

Z kolei przemówił, witalny niemilknącymi oklaskami, znany śpiewak murzyński Robeson, po czym odśpiewał pieśni o walozącym republikanekim Madrycie oraz o działaczu związków zawodowych John Hillu, którego skazano za akcję, zmierzającą do równouprawnienia Murzynów.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad zapowiedziano utworzenie dwóch komisji: organizacyjnej i dla opracowania tekstu manifestu uczestników Światowego Kongresu Pokoju

Rozpoczęcie obrad w Pradze

PRAGA, PAP. — W gmachu parlamentu czeskosłowackiego rozpoczął się w środę rano Światowy Kongres w Obronie Pokoju, stanowiący integralną część Kongresu Paryskiego.

W tym samym czasie, gdy rozpoczął się Kongres Paryski, uczestnicy Kongresu Praskiego wkroczyli do pięknie udekorowanej sali parlamentu czeskosłowackiego.

Otwarcia Kongresu dokonał przewodniczący czeskosłowackiego Zgromadzenia Narodowego dr John.

„Z jego mowie, którą uczestnicy kongresu przyjęli burzliwymi oklaskami, zabrał głos prezes Związku Pisarzy Czeskosłowackich — poseł Jan Drda, otwierając formalnie zjazd w Pradze.

Z kolei zabrał głos członek czeskosłowackiego komitetu przygotowawczego Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w Paryżu — Ludomir Civrny, który zgłosił wniosek, aby do prezydium zjazdu praskiego powołano tych samych przedstawicieli, którzy zasiadali w prezydium Światowego Kongresu w Paryżu, jak również wniosek o powołanie ściślejszego prezydium kongresu pokoju w Pradze.

Delegat czeskosłowacki zaproponował, aby do prezydium kongresu praskiego powołano jako przewodniczącego, posła J. Drdę, a jako członków prezydium — przedstawicieli Czechosłowacji, Chin, Korei, Węgier, Mongolii, Grecji demokratycznej, Związku Radzieckiego i Polski.

Z ramienia Polski zasiadają w prezydium kongresu praskiego prof. dr Stanisław Kulczycki, rektor uniwersytetu wrocławskiego, Andrzej Wojtkowski, prof. uniwersytetu lubelskiego oraz rektor Ostap Dłuski.

Przyjęto ponadto wniosek, aby

porządek dzienny obrad kongresu praskiego był identyczny z porządkiem obrad Światowego Kongresu w Paryżu.

Po wyborze prezydium i komisji przewodniczący poseł J. Drda odczytał oświadczenie, złożone przez uczestników kongresu praskiego.

W oświadczeniu tym, które podkreśla olbrzymie znaczenie światowego ruchu na rzecz pokoju i konieczność zwalczania podżegaczy wojennych, delegaci na Światowy Kongres Obrońców Pokoju w Paryżu, biorący udział w kongresie praskim, protestują z rozgorznięciem przeciwko decyzji rządu francuskiego, który, kierując się złą wolą, zajął miejsce po stronie wrogów pokoju, zdradził wolnościowe tradycje ludu francuskiego i ujawnił istotne oblicze imperialistów, mianujących się „obrońcami pokoju, wolności i demokracji”.

Nie bacząc jednak na te daremne usiłowania, zmierzające do osłabienia Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w Paryżu — czytamy w oświadczeniu — my, delegaci zebrani w Pradze oświadczamy:

Spełnimy wolę ludu, który nas wysłał jako delegatów do Paryża i głosić będziemy jego dążenia do obrony pokoju. Zgodnie ze stanowiskiem delegatów, zbierających się dziś w Paryżu, rozpoczynamy nasz zjazd jako nierozłączną część Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, mając w programie te same zagadnienia, jakie tworzą program obrad kongresu paryskiego.

Niechaj z Paryża i Pragi zabrzmi jeden mocny głos w obronie pokoju przeciwko imperialistycznym podżegaczom do nowej wojny!

RADIO — TELEFON TELEGRAF

● Prasa amerykańska zamieszcza oficjalne wiadomości o spadku obrotów handlowych Stanów Zjednoczonych z krajami Ameryki Południowej. Import z Ameryki Łacińskiej do Stanów Zjednoczonych zmniejszył się w lutym br. w porównaniu ze styczniem br. o 21 proc.

● Korespondent dziennika „Daily Worker” donosi z Montevideo, iż członkowie kongresu urugwajskiego Rodrigues i Arevalo ogłosili list, z którego wynika, że w więzieniach argentyńskich stosuje się średniowieczne tortury.

● Truman podpisał we wtorek ustawę Kongresu USA w sprawie „pomocy” marshallowskiej do końca czerwca 1950 roku.

Woda na młyn militarystów niemieckich »Prawda« o »porozumieniu« waszyngtońskim

„Prawda” zamieszcza artykuł Wiktorowa, poświęcony opublikowanemu niedawno „porozumieniu” ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, którzy obradowali w Waszyngtonie

Autor stwierdza, że „porozumienie” Achesona, Bevina i Schumana na temat Niemiec zachodnich jest kontynuacją rozbijackiej polityki, prowadzonej przez blok anglo-amerykański. „Cechą charakterystyczną zawartego w Waszyngtonie porozumienia jest fakt, że stanowi ono — pisze Wiktorow — bezpośrednio następstwo paktu atlantyckiego. Porozumienie waszyngtońskie jest próbą przyspieszenia odrodzenia ogniska agresji w Niemczech zachodnich”.

Anglia i Francja ustąpiły na wszystkich frontach. Zagłębie Ruhry staje się własnością monopolistów amerykańskich, którzy zawarli przymierze z monopolistami niemieckimi. Oto jest główna treść osiągniętego w Waszyngtonie nowego porozumienia. Porozumienie to zawiera również faktyczne zaprzestanie demontażu fabryk niemieckich, przeznaczonych na reparację. Anglia i Francja — pisze dalej Wiktorow — domagały się demontażu wielu fabryk niemieckich, bojąc się konkurencji przemysłu niemieckiego, jednakże Wall Street zapatruje się na tę sprawę inaczej.

Przecież zgodnie z planami Wall Street fabryki te przejdą pod kontrolę amerykańską.

Zaniepokojenie w Belgii

Prasa belgijska z zaniepokojeniem komentuje wyniki rozmów waszyngtońskich w sprawie Niemiec.

Dziennik „Le Soir” podkreśla, iż dla nikogo nie jest już tajemnicą, że Amerykanie zmierzają do całkowitej odbudowy potencjału przemysłowego Trizonii. Pismo stwierdza, że Niemcy Zachodnie już obecnie biją Francję pod względem produkcji stali, a po wstrzymaniu rozbioru fabryk przecięgną pod tym względem również Anglię.

Organ belgijskiego Ruchu Oporu „Le Front”, omawiając problem niemiecki, oświadcza:

„Wyrażenie zgody przez mocarstwa zachodnie na odrodzenie niemieckiego Reichu jest nie tylko strasnym błędem, lecz zbrodnią. Zgoda ta obraża pamięć bohaterów bojowni-

ków walki z hitleryzmem. Układ waszyngtoński zagraża bezpośrednio niepodległości Belgii, za którą tysiące jej najlepszych synów oddało życie”.

Zgon działacza żydowskiego

W szpitalu nowojorskim zmarł po ciężkiej chorobie przewodniczący Światowego Kongresu Żydowskiego — rabin Wise, wieloletni i zasłużony działacz sjonistyczny.

Zespoły hodowlane we wsiach samopomocowych

(Cib) We wsiach samopomocowych: Orońsk i Zakrzów w pow. radomskim powstały zespoły hodowlane, posiadające po 5 macior i 1 knurze. Nowy zespół powstanie w Woli Sukowskiej.

Nowy ambasador USA w Moskwie

WASZYNGTON, PAP. — Po dano oficjalnie do wiadomości, że prezydent Truman mianował dotychczasowego posła Stanów Zjednoczonych w Belgii admirała Alana Kirk ambasadorem USA w Związku Radzieckim.

Poprzedni ambasador amerykański w Moskwie gen. Walter Bedell-Smith odwołany został w ubiegłym tygodniu.

ś.p. HENRYK WYRZYKOWSKI

Naczelnny Dyrektor Państwowego Banku Rolnego,
Poseł na Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej

zmarł w dniu 19 kwietnia 1949 r. po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 65.

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dn. 22 bm. o godz. 11 z kościoła św. Karola Boromeusza na Powązkach do grobu rodzinnego.

W Zmarłym tracimy nieodżałowanego Kierownika Instytucji i Przyjaciela.

PREZES, DYREKCJA I PRACOWNICY
PANSTWOWEGO BANKU ROLNEGO

W CZWARTĄ ROCZNICĘ UKŁADU POLSKO-RADZIECKIEGO

W dniu 21 kwietnia 1945 r. został w Moskwie zawarty pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Radzieckim układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy. Układ został zawarty w przededniu ostatecznego rozgromienia agresorów hitlerowskich i ich bezwarunkowej kapitulacji w wyniku druzgocącej ofensywy Armii Radzieckiej.

CZTERY lata upłynęły od tego historycznego dnia triumfu sił pokoju i postępu nad siłami gwałtu i przemocy. Okres ten w pełni potwierdził słusność zasad stanowiących podstawę paktu, otwierającego nową erę w stosunkach między obu krajami.

U podłoża paktu leży przyjaźń narodów polskiego i radzieckiego, zrodzona w ogniu wspólnych walk przeciwko międzynarodowemu faszyzmowi i jego najbardziej brutalnej i zwyrodniałej formie, Niemcom hitlerowskim.

Wyzwolona dzięki zwycięstwom Armii Radzieckiej i walczącego u jej boku naszego wojska — Polska odzyskała przetrane ziemie na Odrze i Nysie, dokonała podstawowych reform społecznych i wkroczyła na nowy szlak historyczny wiodący ku ustrojowi pełnej sprawiedliwości społecznej.

W toku walk narodowo-wyzwoleńczych przeciwko okupantowi hitlerowskiemu i reakcji krajowej wyzwołyły się w Polsce potężne siły ludowe, które już nigdy nie pozwolą schyłkowym siłom wstecznym, bez względu na postać w jakiej one występują, zepchnąć Polskę Ludową do obozu imperializmu światowego.

W walkach tych zrodził się sojusz chłopsko-robotniczy, stając się fundamentem i siłą rozwojową Polski Ludowej. Bohaterski szlak wspólnej walki, wspólnota celów, naturalna zbieżność interesów i umiłowanie pokoju — oto czynniki, które stanowią granitowe podłoże przyjaźni i sojuszu polsko-radzieckiego, w przeciwieństwie do paktu 5 państw zachodnich i militarnego paktu północno-atlantycznego, mającego cele agresywne. Układ polsko-radziecki nie narusza w niczym zasad suwerenności państwowej obu krajów, a charakterem pokojowym pozostaje w całkowitej zgodzie z Kartą ONZ. Głównym jego celem, zgodnie z artykułem 3 jest „usunąć wszelką groźbę ponownej agresji ze strony Niemiec, lub jakiegokolwiek innego państwa, które sprzymierzyłoby się z Niemcami w bezpośredniej lub jakiegokolwiek innej formie”.

Troska obu państw o wspólne bezpieczeństwo staje się szczególnie jasna i słusza w świetle ostatnich wydarzeń międzynarodowych, kiedy polityka imperialistycznych kół anglo-amerykańskich obnażyła jawnie swe dążenia zmierzające do odbudowy agresywnych Niemiec Zachodnich dla celów napaści, skierowanych w pierwszym rzędzie przeciw Polsce. Twardo stanowisko ZSRR w sprawie naszej granicy nad Odrą i Nysą ugruntowało w naszym społeczeństwie głębokie zaufanie do swego wielkiego sojusznika radzieckiego, jako głównego gwaranta naszego bezpieczeństwa.

DZIS każdy obiektywnie uczciwy obserwator widzi jasno, że kurs dawnej rooseveltowskiej polityki i czasów Jałty i Poczdamu — Stany Zjednoczone i ich wasale zamienili na kurs ekspansji i przemocy.

Szczególnie zębna dla dzieła pokoju światowego, a dla Polski specjalnie niebezpieczna, staje się polityka Anglosasów na terenie Niemiec, gdzie montuje się państwo zachodnio-niemieckie włączone do planu Marshalla, uwzględniającego przede wszystkim potrzeby odbudowy potencjału wojennego Niemiec.

W tym klimacie aktywizują się profaszystowskie organizacje, rodzą się nastroje rewizjonistyczne i odwetowe butnego prusactwa, zagrażające pokojowi, a tym samym i Polsce.

Polityka imperialistycznych kół anglo-amerykańskich w Niemczech staje się jaśniejsza, jeśli zestawimy ją z ich polityką jawnej interwencji na innych terenach świata i całym systemem polityki popierania na świecie rządów i kierunków o typie reakcyjnym i profaszystowskim, polityki rodzącej klimat wojenny podsycający ustawicznie przez sferę podlegaczy wojennych, dysponujących wszelkimi środkami propagandy dla kontynuowania tzw. „zimnej” wojny, przynoszącej pokładne dochody międzynarodowej finansjerze i królom stali.

Na tle tej wrzawy wojennej, mimo zręcznego maskowania przez wytrawnych ciemnościeli ludów w rodzaju Churchillów, coraz bardziej obnaża się krytyczna sytuacja próchniejącego kapitalizmu.

Nie pomoże system marshallowskiej eksploatacji zachodniej Europy, nie pomoże wzmoczony wyzysk świata pracy, nie pomoże ucisk kolonialny; kapitalistycznych sprzeczności wewnętrznych, w dzisiejszych czasach nie da się usunąć przy pomocy terroru policyjnego. Z każdym dniem zbliża się kryzys ekonomiczny, a obok tego dojrzała świadomość uciskanych mas pracujących, nakazująca walkę o swe prawa.

Próby przerzucenia niepokoju na teren Polski i inne kraje demokracji ludowej poprzez wspieranie reakcji i organizowanie dywersji kończą się niepowodzeniem. W krajach tych następuje z każdym dniem stabilizacja życia społecznego.

Kraje te, a w tej liczbie i Polska w oparciu o przyjazną pomoc w spokoju odbudowują się ze straszliwych zniszczeń wojennych.

Cały naród polski zajęty jest wewnętrzną, pionierską, twórczą i pokojową pracą. W tej wyteżonej pracy układ polsko-radziecki o współpracy i wzajemnej pomocy jest jednym z ważnych ogniw potęgających nasze wysiłki.

W skali międzynarodowej jest on czynnikiem wzmacniającym pozycję Polski, zabezpieczając ją przed ponowną napaścią niemiecką lub ich imperialistycznych sprzymierzeńców.

„Historyczne znaczenie dla Polski umów i układów, na których opiera się dziś nasza wzajemna współpraca i przyjaźń z ZSRR — określił przed rokiem Prezydent R. P. Ob. Bolesław Bierut — polega na tym, że Polska przestała być igraszką w rękach sił imperialistycznych, że Polska nie jest dziś i nie będzie osamotniona w swych wysiłkach, w swej pracy twórczej, w swoim rozwoju dziejowym. Dlatego też — nie zważając na histerię i panikę wojenną, którą z taką gwałtownością szerzą po świecie spekulanci imperialistyczni — naród pol-

ski może dziś w ufności i spokoju budować swoją przyszłość i swój dobrobyt”.

WYPŁYWAJĄCE z paktu polsko-radzieckiego wzajemne zobowiązania dotyczące również współpracy kulturalnej i ekonomicznej oraz wzajemnej pomocy w odbudowie gospodarczej, znalazły całkowite potwierdzenie na przestrzeni ostatniego czteroletnia, Polska straszliwie zrujnowana przez okupanta hitlerowskiego — dzięki twórczym wysiłkom całego narodu i przyjaznej sąsiedzkiej pomocy Związku Radzieckiego — potrafiła w krótkim czasie pokonać ogromne trudności powojenne i poczynić duże osiągnięcia, uruchomić transport, zakłady przemysłowe, wyżywić ludność, w czym w początkowym okresie braków produkcji rolnej ZSRR przyszedł z wydatną pomocą. Szczególnym wyrazem więzi ekonomicznej i zapewnienia wzrostu wymiany handlowej jest wieloletnia umowa gospodarcza polsko-radziecka z dnia 26 stycznia 1948 r., w ramach której Polska otrzymuje dostawy kredytowe na sumę 450 milionów dolarów.

Otrzymując z ZSRR rudy żelazne, chromowe i manganowe, produkty naftowe, aluminium, azbest, bawełnę, samochody i inne potrzebne nam towary, Polska wysyła w zamian węgiel, koks, wyroby stalowe i włókiennicze, cukier, cement, cynk i in.

Rozwija się coraz szerzej pomiędzy obydwojema krajami współpraca kulturalna, której wyrazem są: wy-

miana studentów, wzajemne odwiedziny uczonych, pisarzy, dziennikarzy, zespołów teatralnych i chórów.

NASTĘPUJE zbliżenie i wzajemne poznanie się ludu radzieckiego z polskim drogą wzajemnych wycieczek zespołowych. Niedawno chłopcy polscy podczas licznych wycieczek odwiedzili swoich sąsiadów w kolchozach radzieckich, przywieźli bogate doświadczenia i przekonanie o ogromnych osiągnięciach kolchoźników radzieckiego w każdej dziedzinie.

Ostatnio przybyła do Polski na zaproszenie chłopów polskich liczna delegacja kolchoźników radzieckich, która między innymi wzięła udział w Kongresie ZSCh, Atmosfera, w jakiej odbywają się bezpośrednie wzajemne kontakty mas pracujących, są wymownym świadectwem prawdziwego braterstwa między narodami. Klimat szczerzej współpracy i wzrastającej więzi obu krajów wynika przede wszystkim ze wspólnych ideałów, umiłowania postępu i pokoju oraz ze szczerzej dążności do jego obrony i zabezpieczenia.

Układ ten oparty na trwałych zasadach jest i będzie poważnym czynnikiem potęgującym siły światowego obozu pokoju, na czele którego stoi nasz wypróbowany sojusznik Związek Radziecki, wokół którego z każdym dniem skupiają się i narastają siły pokoju całego świata.

ALEKSANDER JUSZKIEWICZ

Odznaczenia za organizowanie ruchu oporu w hitlerowskich obozach koncentracyjnych

Za zasługi, położone na polu organizacji Ruchu Oporu w hitlerowskich obozach koncentracyjnych i pomocy współwzięniom, decyzją Prezydenta RP, zostały odznaczone następujące osoby: ks. biskup dr Władysław Goral, odznaczony pośmiertnie krzyżem komandorskim z gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski; również pośmiertnie odznaczeni zostali: krzyżem komandorskim Orderu Odrodzenia Polski ks. kanonik dr Józef Pawłowski, krzyżem kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski: Piotr Milanowicz i Ludwik Zagrodzki, krzyżem Grunwaldu III klasy, ob. Stanisław Rudziński i Bogdan Urbanek, Krzyżem oficerskim

Orderu Odrodzenia Polski: Wanda Jakubowska, ks. Jan Mazur, ks. Stefan Nowak i Stanisław Przybysz; krzyżem kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski: Aleksander Cichoński i Zdzisław Lewandowski; złotym krzyżem zasługi: Jerzy Dickman, Jadwiga Jędrzejewska i dr Alicja Tetmajer.

Czytajcie „Myśl Chłopską”

Na Ukrainie Radzieckiej 6)

Stacje maszynowo-traktorowe

W radzieckiej ekonomice wsi, czolowe miejsce zajmują stacje maszynowo-traktorowe (zwane w skrócie MTS). Stanowią one instrument mechanizacji pracy na roli, zarazem jednak ściśle współpracują z kolchozami w dziedzinie podniesienia produkcji rolnej. MTS należą do państwa i obsługują kolchozy na podstawie zawieranych umów, precyzujących obowiązki obu stron.

Przyjrzyjmy się nieco dokładniej pracy MTS, na przykładzie jednej z nich, a mianowicie stacji sielidowskiej, obwodu stałimowskiego

Swym zasięgiem sielidowska MTS obejmuje 24 kolchozy z ogólną powierzchnią 39.825 hektarów gruntów uprawnych. W strefie działalności MTS 10 kolchozów posiada od 600 do 1.000 ha ziemi, 9 — od 1.000 do 1.500 ha i 5 — od 1.500 do 3.000 ha.

Wychodząc ze stanu posiadania parku maszynowego (58 traktorów, 23 kombajnów), jak również uwzględniając wielkość i konfigurację powierzchni gruntowych, dalej stopień zabezpieczenia kolchozów żywym sprzężem i siłą roboczą i wreszcie — za-

się prac traktorowych w kolchozach — sielidowska MTS skompletowała na powierzonym terenie 22 brygady traktorowe (po 2 — 3 traktory i 1 kombajn każda). Większość z tych brygad obsługuje po jednym kolchozie.

Wszystkie traktorowe brygady MTS mają stały skład osobowy, dzięki czemu traktorzyści dobrze poznali każde pole, płodozmiary oraz działki brygadowe. Niezmiennosc personelu utrwala łączność wytwórczą pomiędzy traktorzystami a brygadami polowymi kolchozów. Zobowiązania, przyjmowane zarówno przez brygady polowe jak i traktorowe, są zawsze z sobą uzgadniane. Na tej podstawie wyrosła i okrzepła kontrola wzajemna w walce kolchozów i MTS za wysokie plony, za zwiększenie ilości zbóża sprzedawanego państwu, za dalsze umocnienie uspołecznionej gospodarki kolchozów, za dalsze podniesienie stopy życiowej kolchoźników.

Obok pracy traktorów na polach, kolchozy wyzyskują swój żywy sprzężający konie i woły.

Decydującym miernikiem jako-

ści pracy mechanizatorów sielidowskich, staje się wynik zbiorów. W pierwszym roku po powojennej odbudowie MTS, kolchozy zebrały średnio po 12,6 cetnara kultur zbożowych (plan przewidywał 9,0 cetnara). W roku 1945 zbiory przy planie 9,9 cetnara, wyniosły 13,7 cetnara, tj. o 38 proc. przewyższyły plan. Nawet w bardzo niepomysłnych warunkach atmosferycznych (niebywała susza) roku 1946, kolchozy obsługiwane przez sielidowską MTS, miały średnio zbiory po 9,4 cetnara kultur zbożowych z hektara. W następnym roku — 1947, również niepomysłnym pod względem atmosferycznym, kolchozy zebrały średnio po 11,4 cetnara, zamiast zaplanowanych 10,6 cetnara.

Kolchoz uprawy nasion selekcyjnych „Prawda”, w którym pracowała brygada traktorowa A. Kornijenko, ze brał, niezależnie od trudnych warunków meteorologicznych tego roku, na całej powierzchni po 15,5 cetnara ozimej pszenicy z hektara, (127 proc. planu). Kolchoz im. Stałina, w którym los zbiorów spoczywał w rękach brygady traktorowej Józefa Łobacza, osiągnął na całej powierzchni po 17,2 cetnara pszenicy ozimej, (133 proc. planu), po 27 cetnarów jęczmienia (250 proc. planu), po 18,3 cetnara słonecznika (159 proc. planu), po

40,2 cetnara kukurydzy (201 proc. planu) z hektara. Liczne brygady polowe i ogniwa kolchozów, korzystając z wzorowej pracy brygad traktorowych w dziedzinie orki, kultury, siewów i uprzątania zbiorów, pozostawiły w tyle własne wskaźniki przedwojenne, nierazkto znacznie przekraczając przyjęte zobowiązania.

Średnio zbiory kultur zbiorowych w kolchozach, jakie obsługuje sielidowska MTS, wyniosły w roku 1948 — 14,6 cetnara, czyli o 3 cetnary więcej niż w roku poprzedzającym. Średnie zbiory ozimych w tychże kolchozach, stanowiły w roku 1948 — 19,4 cetnara z hektara.

Wytwórcze sukcesy sielidowców zrodziły się ze współzawodnictwa socjalistycznego, które objęło wszystkich pracowników MTS, wszystkie kolchozy, brygady polowe i ogniwa. Zobowiązania muszą być zawsze konkretne z dokładnym ustaleniem robót, podaniem terminu ich wykonania, wysokości zbiorów. Warunki umów socjalistycznych są przed tym obszernie dyskutowane na naradach wytwórczych MTS przy obowiązującym udziale przewodniczących kolchozów i kierowników brygad polowych. Zobowiązania ogólne, przyjęte przez MTS, służą za podstawę do określania rocznej objętości prac traktorowych przy zawieraniu umów z kolchozami.

W ciągu ostatnich pięciu lat, sielidowska MTS wykonała robót traktorowych na 250 tysiącach hektarów, zaoszczędziła kolchozom ponad 800 tysięcy dniówek pracy ludzkiej, miliony dniówek pracy koniekiej. Ogółem suma zbiorów z pól kolchozowych wyniosła za ten okres ponad pół miliona cetnarów zboża.

MTS nie zadowala się faktem posiadania świetnych kadr własnych — traktorzystów, kombajnistów, mechaników, agrotechników. Jej zadaniem jest jeszcze podnoszenie kwalifikacji zawodowych kolchoźników. Podczas jednego tylko okresu zimowego lat 1947 i 1948, wyszkolono w kolchozach, przydzielonych do sielidowskiej MTS, 157 brygadierów, 268 kierowników brygad, 14 kierowników chata-laboratoriów. W kółkach agrotechnicznych uczyło się w tym czasie 2.580 kolchoźników i kolchożniczek. I nie tylko wiedzę techniczną zdobywają kolchoźnicy: na odcinkach wytwórczych zdobywają oni również przygotowanie i uświadomienie w dziedzinie politycznej.

Sielidowska MTS staje się w ten sposób prawdziwym organizacyjno-gospodarczym i politycznym ośrodkiem umocnienia kolchozów.

J. WASLEWSKI

nie oglądają się na pomoc

Drogę przez swoją wieś sami budują chłopcy z Piotrkowic

Wieś Piotrkowice w pow. żnińskim zamieszkuje 40 gospodarzy. Po wyzwoleniu wzięli się oni raźnie do pracy. Najpierw oczywiście uporządkowali swe zdewastowane przez okupanta gospodarstwa. Następnie pomyśleli o swej gromadzie.

W roku 1946 przystąpili do zelektryfikowania swej gromady. Po dwu latach we wszystkich zagro-

dach zabłysło światło elektryczne. Chłopcy piotrkowiccy doceniają znaczenie i dobrodziejstwo elektryfikacji. Wiadomo przecież, że wraz ze światłem elektrycznym dociera na wieś kultura i oświata. Niemalże też pomoc mają oni w pracy, zwłaszcza przy młóce. Motor elektryczny zastąpił siłę konia.

Obecnie zabrali się mieszkańcy Piotrkowic do wybudowania przez

swą wieś drogi bitej. Sami zwieźli materiał do budowy. Wozili nawet w niedzielę i święta, nie żałując przy tej pracy dla dobra wspólnoty gromadzkiej swych mięsi i swych koni. A są to przeważnie biedni parcelanci, mający zaledwie po jednym, a w najlepszym razie po 2 konie. Wzdłuż błotnistej drogi leży obecnie „owoc” ich pracy — 1.350 ton żużla wielkopieczowego na podkład, 1.000 m sześć. żwiru i 750 m sześć. tłucznia.

Skoro tylko zakończymy wiosenne roboty w polu — wyjaśnia przewodnik tych prac Wł. Wiśniewski — zaraz zabierzemy się do prac drogowych. W ub. roku połączyliśmy Piotrkowice ze Żninem, oczywiście z pomocą kredytową państwa i pomocą techniczną Państw. Zarządu Drogowego; w tym roku pracować będziemy nad wykończeniem zapoczątkowanej drogi bitej do Damasławka. (g)

Akademicy poznańscy z wizytą w Bojadłach

Uniwersytet Ludowy w Bojadłach, pow. Zielona Góra, przyjmował niecodziennych gości — akademików poznańskich.

Na zaproszenie tamtejszego UL przybył zespół artystyczny ZAMP przy Akademii Handlowej. W wypeł-

nionej po brzegi sali, akademicy poznańscy, urządzili mieszkańcom Bojadł, wieczór artystyczny, poświęcony przyjaźni polsko - czeskiej.

Student Pałczyński, w referacie, omówił stosunki polsko - czeskie, dawnej i dziś. Zapoznano dalej słuchaczy z najwybitniejszymi utworami muzyki, pieśni i poezji czeskiej. Wdzięczni słuchacze Uniwersytetu Ludowego w Bojadłach, w wieku od lat 16 — 50 oraz licznie zebrani mieszkańcy okolicznych gromad, żywo oklaskiwali wykonawców.

Zespoły artystyczne ZAMP-u winny zaglądać do odległych i zapadłych wiosek, gdzie światło kultury rodzimej i bratnich narodów, rzadko dociera — albo dotąd nie dotarło jeszcze. (sz).

Pszczelarstwo

w pow. chodzieskim

(Ko) Stan pszczelarstwa w powiecie chodzieskim, ostatnio znacznie się poprawił. Ogółem jest tu 1.400 rojów, w 267 pasiekach.

Przy kontroli zdrowotności pasiek najlepszą pracą wykazała się gmina Szamocin, posiadająca największą ilość pni, bo 300 sztuk.

W roku 1949 przewiduje się około 15 proc. przyrostu. Zainteresowanie hodowlą jest coraz większe. W roku bieżącym powstaje również szkółka plantacyjna morwy przy Starostwie Pow. w Chodzieży.

Co warto zobaczyć w Poznaniu?

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR POLSKI: piątek dnia 22 bm., godz. 19.30 „Mąż i żona” Al. Fredry.

sobota dnia 23 bm., godz. 16.00 „Willki w nocy” T. Rittnera.

sobota dnia 23 bm., godz. 19.30 „Sen nocy letniej” Szekspira, niedziela dnia 24 bm., godz. 16.00 „Przyjaciele” A. Uspieńskiego, niedziela dnia 24 bm., godz. 19.30 „Major Barbara” B. Shawa.

TEATR WIELKI: piątek dn. 22 bm., godz. 19.00 opera czeńska „Pocahontas”, sobota dn. 23 bm., godz. 19.00 op. „Goplana” Zeleńskiego, niedziela dn. 24 bm., godz. 15.00 „Od bajki do bajki” Nedbala, niedziela dn. 24 bm., godz. 19.00 op. „Pocahontas”.

TEATR NOWY: godz. 19.00 komedia B. G. Shawa „Candida”. Reżyseria Emila Chaberskiego, dekoracje Stanisława Jarockiego.

KOMEDIA MUZYCZNA: godz. 20.00 komedia R. Ruskowskiego „Wesele Fonsia” z Zofią Jamry, Haliną Jabłonowską, Zenonem Laurentowskim i Norbertem Naderem.

TEATR AKTORA I LALKI: godz. 18.00 „Królewna Śnieżka”.

KAMERALNY T. P. Z. (zespół amatorski): godz. 19.30 komedia R. Niewiarowicza „Ich dwóch”.

WYSTAWY

„SALON SZTUK PLASTYCZNYCH” (Al. Marcinkowskiego) — wystawa Z.P.A.P. okr. poznańskiego.

Salon otwarty w dni powsz. 10 — 18 godz. w niedz. i święta od 12 — 17.

KINA

APOLLO: „Melodia serc”, godz. 13, 15.30, 18 i 20.30.

ŻAŁTYK: „Nikt nie wie”, godz. 15, 17, 19 i 21.

MUZA: „Ogzański tabor”, godz. 14, 16, 18 i 20.

RIALTO: „Skradziona sława”, godz. 12, 14, 16, 18 i 20.

WARTA: „Niepotrzebni mogą odejść”, godz. 14, 16, 18 i 20.

WARTA: Program aktualności nr 18 godz. 10, 11, 12 i 13.

WYSTAWY:

Salon Sztuk Plastycznych, Al. Marcinkowskiego 28 — wystawa 4F + R. Salon otwarty w niedziele i święta od godziny 12 — 17, w dni powszednie od godziny 10 — 18.

Str. 4 „WIELKOPOLSKI”

Tow. Przyj. Mazurów i Warmiaków zjednoczyło się z P.Z.Z.

W roku ubiegłym powstało Towarzystwo Przyjaciół Mazurów i Warmiaków które postawiło sobie za cel opiekę nad młodzieżą woj. olsztyńskiego. Przez rok swego istnienia Towarzystwo zebrało fundusze w wysokości około 200.000 zł, zakupiło z górą 4.600 książek i podręczników szkolnych oraz innych pomocy szkolnych, zorganizowało 6 wycieczek młodzieży warmijsko - mazurskiej do Krakowa i Polski centralnej, urządziło szereg imprez propagandowych i odczytów.

Przed kilku dniami walne zebranie Towarzystwa uchwaliło połączenie go z Polskim Związkiem Zachodnim. Postanowienie to oparto na przekonaniu, —

jak głosi deklaracja połączeniowa, że: „Obie organizacje posiadają ten sam kierunek działania i ten sam zasadniczy cel, to jest dbałość o harmonijny i szybki rozwój Ziemi Zachodnich, o najpełniejsze zjednoczenie ich z Macierzą, o sprawliwy i pozytywny stosunek do ludności miejscowego pochodzenia”.

Organizacyjne połączenie dokonało się w ten sposób, że przy PZZ powstała sekcja przyjaciół Mazurów i Warmiaków, którzy przez swój związek zawodo- wy zadeklarowali stworzenie funduszu stypendialnego dla młodzieży Warmii i Mazur w wys. 195.000 zł. Kwotę tę będzie się podwyższało co miesiąc o 27.000 złotych.

Nie śpi koło amatorskie SL-u w Fabianowie

Na peryferiach Poznania w Fabianowie, rozwija swoją działalność zespół amatorski Stronictwa Ludowego.

Na pierwszy ogień poszła sztuka Józefa Jarem-Mirskiego „Mundur ewatem”, którą wystawiono dn. 10.4. br.

w Tarnowie Podgórnym. Sztuka ta cieszyła się dużym powodzeniem.

Kierownikiem zespołu jest uczeń po znańskiego liceum dla dorosłych Marian Degórski. Piękny czyn miejscowego nauczyciela Antoniego Mackowiaka, który bezinteresownie oddał zespołowi swe cenne usługi, zasługuje nie tylko na wzmiankę, ale nawet na szczególne podkreślenie. Zachęćmy sukcesem młodzi aktorzy, odbędą tournée i odwiedzą: Pobiedziska 24.4. br., Swarzędz 8.5. br., Stęszew 15.5. br. (j.b.).

Nieuczniwy piekarz

(sz) W wiosce Zawady, pow. Zielona Góra, piekarz Jan Czuba, od dłuższego już czasu wypiekał nie nadający się do jedzenia chleb i pobierał za niego wygórowane ceny.

Kombinatorem J. Czubajem, zainteresowała się Delegatura Komisji Spółdzielczej.

Nad Wartą

* Doceniając akcję zacieśnienia stosunku robotniczo - chłopskiego, rada za kładowa Wielkop. Zakładów Przem. Drzewnego nr 6 w Szamotułach uchwaliła nawiązanie łączności z Ośrodkiem Maszynowym w Kaźmierzu powiat szamotulski. (b)

* Dotychczasowy prezes powiatowy Stronictwa Ludowego w Szamotułach Aleksander Gołaś z Otorowa złożył rezygnację. Na jego miejsce powołano członka Zarządu Powiatowego Jana Zagólskiego ze Śmiłowa. (b)

* Nauczyciele powiatu chodzieskiego członkowie SL uchwaliли rezolucję, w której solidaryzują się z uchwałami międzynarodowego Kongresu Pokoju i z zadowoleniem witają oświadczenie

Rządu w sprawie uregulowania stosunku między Państwem a Kościołem (sz)

* Koło gromadzkie SL w Budziszewku pow. Oborniki postanowiło jednomyślnie ufundować tablicę pamiątkową ku czci Adama Mickiewicza, który jak wiadomo przebywał przez pewien czas w Budziszewku. Na ten cel przeznaczono sumę 15 tys. zł. (sz)

* W skład nowego zarządu gromadzkiego SL w Budziszewku weszli: Fr. Chleba — prezes, M. Jędrzejewski — sekretarz, A. Niemier — skarbnik. (sz)

* Gminna Spółdz. Żw. Sam. Chłop. w Otorowie miała zbyt ciasne pomieszczenia, co utrudniało bardzo pracę. Liczba członków zwiększa się z dnia na dzień i agendy spółdzielni rozszerzają się stale. W tych dniach udało się Zarządowi uzyskać budynek po prywatnym dzierżawcy. Budynek ten jest obszerny i posiada jedyną salę do zebrań. (b)

OGŁOSZENIA DROBNE

HANDLOWE

MEBLE pojedyncze sztuki, szafy, łóżka, kuchnie używane. Poznań, Klasztorna 24. 496Z

APARATY i artykuły fotograficzne „Fotoma”, Poznań, Szkolna 11, tel. 25-59. 497Z

UBRANIA — PŁASZCZE—SPODNIE — WELNIANE —
Materiały i dodatki krawieckie
J. SZYM CZYŃSKI
POZNAŃ, ul. Dąbrowskiego 9/11.
Tel. 504-42. 532-z

CERATY
LINOLEUM
PŁUSZE
CHODNIKI — DYWANY
tanie kupisz w specjalnym magazynie materiałów meblow. i dekoracyjnych
F. R. P E R T E K
POZNAŃ, Kraszewskiego 17.
Tel. 519-67 529Z

ODBIORNIKI, lampy, sprzęt radiowy. płyty gramofonowe, kupuje, poleca: F-ma „Kontakt”, Poznań, ul. Szkolna 13. 243Z

Nowi przodownicy i przodownice pracy

(Ko) W zorganizowanym przez Inspektorat Oświaty Rolniczej kursie Przy sposobienia Rolniczego w Chodzieży uzyskało fachowe kwalifikacje 152 uczniów i uczennice.

Młodzież przygotowana przede wszystkim do akcji letniej w zespołach PR z uwzględnieniem takich działań jak praca siewników, likwidacja odlogów,

współzawodnictwo rolnicze, pomoc sąsiedzka, akcja „H” i „O” oraz praca zespołowa.

Młodzież uchwiliła wziąć gremialny udział w współzawodnictwie akcji hodowlanej między poszczególnymi szkołami PR oraz średnimi szkołami rolniczymi na terenie pow. chodzieskiego.

Gmina Szamotuły przoduje w akcji siewnej

(B) Gmina Szamotuły wykonała już 70 proc. planu zasiewów wiosennych. Obsiano już 65 ha. Jeżeli pogoda dopisze, zasiewy będą ukończone 20 kwietnia br.

W wielkiej mierze jest to zasługa doskonale zorganizowanego Ośrodka

ka Maszynowego w Szczuczynie. Duże usługi oddaje dwumetrowy siewnik, który dla Ośrodka Maszynowego gminy, wyremontowali bezpłatnie po godzinach pracy, robotnicy TOR-u w Szamotułach. Poza tym dokonali oni naprawy motorów i szeregu narzędzi rolniczych, służąc stale fachowymi poradami.

Czyn Kongresowy Koła SL w Zacharzynie

(sz) Członkowie Koła Grodzkiego SL w Zacharzynie pow. Chodzież, doceniając historyczne znaczenie Kongresu Chłopskiego, na którym nastąpi połączenie Stronictwa Ludowego z Polskim Stronictwem Ludowym i chcąc

fakt ten uczcić, a zarazem przyspieszyć realizację planu gospodarczego i podnieść dobrobyt wsi, postanawiają naprawić drogę na odcinku gromady. Celem terminowego wykonania przedsięwzięcia zadeklarowali bezpłatnie 1 dzień pracy z zaprzęgiem lub bez zaprzęgu dla tych, którzy nie posiadają koni.

Dorośli ukończyli szkołę

(FK) W Żninie pow. Sroda po trzech latach nauki na kursie dla dorosłych odbył się egzamin, do którego stanęło 28 kandydatów. Wynik egzaminu dla wszystkich był pomyślny i kandydaci otrzymali świadectwa ukończenia szkoły podstawowej.

Na zakończenie kursu odbyła się uroczystość wręczenia świadectw, połączona z występami artystycznymi. Odśpiewaniem Międzynarodówki zakończono uroczystość.

Kobiety wiejskie krawczyniami

(Ko) W Śmiłowie, pow. Chodzież, odbył się 3-miesięczny kurs kroju i szycia, zorganizowany przez ZSCH. Na zakończenie urządzono wystawę, która wypadła bardzo okazale. Na uwagę zasługiwały również ekspozycje sztuki kulinarnej. W czasie podwieczorku, wydanego przez młode go spodynie, odbyły się występy artystyczne.

Pałucki zespół regionalny wystąpi w Biskupinie

(g) W Biskupinie w pow. żnińskim, miejscowości znanej z przedhistorycznych wykopalisk, projektuje się regionalną wystawę prac uczniów szkół Przystosowania Rolniczego oraz średnich szkół rolniczych.

Podczas wystawy, przewidzianej w m-cu wrześniu wystąpi regionalny zespół pałucki z Łysina. Zorganizował go przed wojną miejscowy nauczyciel Henryk Kapturczak. Po wojnie reaktywował go Witold Mataczyński.

„Szukam sprawiedliwości“ Piotr Mos. Nie wiemy w jakim stadium jest Wasza sprawa, możemy Wam wyjaśnić jak sprawę zaprzeczenia ojcostwa reguluje prawo. Dziecko, które urodziło się w czasie trwania małżeństwa, albo przed upływem trzystu dni od jego rozwiązania, uważane jest w świetle prawa, za dziecko pochodzące z małżeństwa w ciągu trzech miesięcy od uzyskania wiadomości o urodzeniu się dziecka. Zaprzeczenie może być oparte tylko na tym, że zachodziło oczywiste niepodobieństwo, aby mąż mógł być ojcem dziecka. Zaprzeczenie dokonywa się drogą po wództwa przeciwko dziecku i matce, lub przeciwko jednej z tych osób, jeżeli druga nie żyje. Jeżeli mąż zmarł przed upływem terminu do zaprzeczenia, może osoba uprawiona do dziedziczenia po nim wnieść sprawę w ciągu trzech miesięcy od daty śmierci męża, a jeżeli w dniu tym nie wiedziała o urodzeniu się dziecka — w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wiadomości, nie później jednak niż w ciągu trzech lat od daty śmierci męża. Jeżeli w sprawie przez Was opisanej, po za okolicznościami uzasadniającymi zaprzeczenie ojcostwa, dziecko urodzone zapisano w księgach stanu cywilnego jako zrodzone o dwa lata wcześniej, należy o powyższym powiadomić Prokuratora.

Ob. Paweł Dolata. Osoba, której wymierzono karę w trybie postępowania karno-administracyjnego, może zwrócić się w terminie siedmiodniowym od daty ogłoszenia orzeczenia (terminu dni 7 nie można przekroczyć, gdyż czynności zdziałane po terminie będą nieważne) do władzy administracyjnej z żądaniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Władza administracyjna może zmienić sama swoje postanowienie karne, bądź też przesyła akta sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który po przeprowadzeniu postępowania wydaje wyrok i bądź sprawę umiawnia, bądź skazuje na karę według swego uznania. Sąd nie jest związany wymiarem kary, oznaczonym w orzeczeniu władzy administracyjnej, tak, że istnieje możliwość, że sąd wymierzy karę wyższą, niż określona była w orzeczeniu karnym starostwa.

„WIERUSZÓW“. Plac jest własnością nowonabywcy. Jeżeli nowonabywca nie wykonał jednego z kilku warunków umowy kupna — sprzedaży można go pozywać o szkody i straty jakie wyrządził, ale nie ma podstaw do unieważnienia umowy kupna - sprzedaży.

KUPON nr 75

uprawnający do otrzymania bezpłatnej porady prawnej w najbliższym numerze **DZIENNIKA LUDOWEGO**

IMIĘ I NAZWISKO

ADRES

HASŁO POD JAKIM NALEŻY UMIEŚCIĆ ODPOWIEDZ:

UWAGA: wyciąć i dołączyć do listu.
ADRESOWAC: Redakcja „Dziennika Ludowego” — Porady Prawne Warszawa, ul. Bagatela 12.

Ob. J. Iwanicki. Nabyć własność można bądź drogą kupna, bądź spadkobrania. Posiadanie dzieci nie ogranicza w naszym prawie ojca do swobodnego dysponowania posiadaniem majątkiem. Ojciec, jeżeli nie był ograniczony w zdolności do działań prawnych, mógł dowolnie rozporządzać majątkiem przez siebie posiadany. Dzieci mają prawo do spadku pozostałego po swoim ojcu, nie mogą sobie rościć jakichkolwiek pretensji do majątku, który był kiedyś własnością ich ojca, a który ojciec sprzedał, otrzymując za niego umówioną cenę. Ojciec Wasz sprzedawał swoje prawa spadkowe po swoim ojcu, a nie Wasze prawa spadkowe do majątku po dziadku.

„B. 185 — B.“ pow. Leszno. Nie widzimy powodów dla jakich nie libyście usunąć się z gospodarki po ojcu. Raty bankowe należy opłacać w terminie, a po ojcu przeprowadzić postępowanie spadkowe, rozpoczynając formalności z tym związane od złożenia metryki śmierci ojca do hipoteki.

„Pokrzywdzony“. Sprawę musicie bliżej opisać, wskazując w jakiej instytucji pracowaliście, czy prowadzone było przeciwko Wam postępowanie dyscyplinarne itp. Nie rozumiemy również przeciwko komu i z jakich przyczyn zamierza cie wnieść sprawę karną.

Ob. Jan Jędrzejewski OBRA. W Poznaniu będą czynne następujące komisje weryfikacyjno-egzaminacyjne na stopień inżyniera: Na stopnie inżyniera architekta, budowniczego, inżyniera budownictwa lądowego i wodnego — przy Wydziale Budownictwa Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu; na stopień inżyniera mechanika przy Wydziale Mechanicznym i na inżyniera elektryka przy Wydziale Elektrycznym tejże uczelni. Nadto w Poznaniu będą działały komisje weryfikacyjno-egzaminacyjne na stopień inżyniera rolnika i inżyniera leśnika przy Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Obecnie ustalany jest skład osobowy tych komisji. Czy termin czerwcowy egzaminu jest aktualny i w jakim terminie należy kierować zgłoszenia, podamy dodatkowo do wiadomości.

Ob. Seweryn Wiktor w. Pawłowi ce. Sprawa wyegzekwowania należnych alimentów może być aktualna dopiero wówczas, gdy zobowiązany zaczął pracować. Wówczas można będzie tytuł wykonawczy skierować do komornika z wnioskiem o nałożenie aresztu na jego pobory. Art. 201 Kodeksu Karnego przewiduje, że odpowiedzialności karnej podlegają tylko te osoby, które przez złośliwe uchylanie się od wykonania ciężącego na nich obowiązku lożenia na utrzymanie osoby najbliższej doprowadzają tę osobę do nędzy lub do konieczności korzystania ze wsparcia. Jeżeli więc osoba zobowiązana nie płaci alimentów, gdyż sama nie posiada dochodów — słusznym wydaje się, że dochodzenie karne przeciwko niej zostało umorzona. Dla wszechstronnego zbadania sprawy radzimy Wam zwrócić się do Ligi Kobiet w Kielcach.

„SFINKS“ pow. Zgorzelec. Powinniście uzyskać zaświadczenie, że księgi ludności stałej zostały w Waszym mieście rodzinnym spalone i przedstawić to zaświadczenie w Waszym Starostwie. Zaświadczenie o niekaralności wydaje również Centralny Rejestr Skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości w Warszawie, Leszno 53/55.

„Aurelia Sz. — Łomw“. Należy sprawę przedstawić Wydziałowi Emerytur i Rent w Ministerstwie Skarbu, opisując dokładnie w jakim okresie i w jakim charakterze mąż był zatrudniony.

KIEDY MAŁŻEŃSTWO JEST WAŻNIE ZAWARTE?

Aby zawarty związek małżeński był ważny w obliczu prawa, należy pamiętać o wypełnieniu trzech warunków:

1. strony muszą posiadać zdolność prawną do zawarcia małżeństwa,
2. między stronami nie zachodzą przeszkody, uniemożliwiające zawarcia związku małżeńskiego,
3. strony powinny złożyć oświadczenie o zawarciu związku małżeńskiego w sposób wolny od wad i przewidziany prawem.

Każdy obywatel, bez różnicy płci, nabywa zdolność prawną do zawarcia małżeństwa z dniem ukończenia 18 lat. Jeżeli więc ktoś nie ukończył 18 lat — nie może zawrzeć ważnego związku małżeńskiego.

Nie mogą również zawrzeć związku małżeńskiego osoby którym uniemożliwiają to przeszkody małżeńskie.

Przeszkód tych jest szereg. Osoba, która pozostaje w ważnym związku małżeńskim nie może zawrzeć drugiego małżeństwa, dopóki pierwsze nie zostanie prawnie rozwiązane.

Następną przeszkodą jest pokrewieństwo między kandydatami do związku małżeńskiego. Polskie prawo małżeńskie nie pozwala na zawarcie małżeństwa między krewnymi w linii prostej, to jest między wnukami i dziadami, oraz rodzeństwem rodzonym i przyrodnim.

Podobnie przeszkodą dla zawarcia

ważnego małżeństwa jest powinowactwo w linii prostej, a więc taki stosunek, jak teścia i synowej; nadto stosunek wynikający z faktu przysposobienia; nie ważny jest więc związek małżeński między przysposobionym a osobą przysposabiającą. Przysposobienie, czyli jak się to pospolicie mówi usynowienie, jest naśladownictwem naturalnych stosunków rodzinnych, przysposobiony staje się prawnie dzieckiem przysposabiającego, tak, że w tych warunkach zawarcie związku małżeńskiego jest niemożliwe.

Przeszkodą jest również fakt nastawienia na życie współmałżonka, oraz choroba. Polskie prawo małżeńskie nie zezwala na zawarcie małżeństwa osobie dotkniętej chorobą psychiczną, otwartą gruźlicą, lub chorobą weneryczną w stanie zaraźliwym.

Oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński musi być wolne od wad. Oświadczenia takiego nie może złożyć człowiek nieprzytomny, lub działający pod wpływem groźby, czy przymusu, człowiek obłąkany lub cierpiący na poważne zakłócenie czynności psychicznych.

Forma zawarcia związku małżeńskiego określona została przepisami prawa małżeńskiego: przyszli małżonkowie muszą złożyć przed urzędnikiem stanu cywilnego, w obecności dwóch świadków, zgodne oświadczenie, że wstępują w związek małżeński. Związek zawarty w tej formie pociąga za sobą pełne skutki w obliczu prawa cywilnego.

Ustalenie stawek oszczędnościowych na rok 1949

W Dzienniku Ustaw nr 21 ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 1949 roku w sprawie obowiązku społecznego oszczędzania oraz ustalenia stawki oszczędnościowej dla uczestników funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego na rok 1949.

Stosownie do treści § 1 rozporządzenia obowiązkowi społecznego oszczędzania podlegają podatnicy podatku gruntowego, opłacający podatek od podstawy opodatkowania przekraczającej równowartość 80 kwintali żyta w stosunku rocznym.

Przepis powyższy nie dotyczy podatników podatku gruntowego, którzy w roku 1948 opłacali podatek od podstawy opodatkowania niższej od równowartości 80 kwintali żyta i nie byli uczestnikami funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

Stawki oszczędnościowe dla uczestników funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego wynoszą w roku 1949 dla podatników podatku gruntowego, opłacających podatek od podstawy opodatkowania, stanowiącej w stosunku rocznym równowartość:

1. ponad 80 do 100 kwintali żyta — 70% wymiaru podatku gruntowego za rok 1949,
2. ponad 100 do 150 kwintali żyta — 80% wymiaru podatku gruntowego za rok 1949,

Ob. Józef Żółkoś. Komisja weryfikacyjno-egzaminacyjna na stopień inżyniera ogrodnika czynna będzie przy Wydziale Ogrodnictwa Wyższej Szkoły Gospodarczej w Warszawie.

„O środki“ pow. mławski. Nowe prawo spadkowe, które obowiązuje w Waszej sprawie nie daje praw dziedziców ustawowych dziadkom i babkom zmarłego. Testator może testamentem zapisać babce lub dziadkowi swemu pozostały po sobie majątek, jeżeli jednak testamentu nie zostawi, dziadek czy babcia zmarłego mają jedynie prawo żądania alimentów na utrzymanie od małżonka, który odziedziczył cały spadek, lub od Skarbu Państwa czy też gminy, gdy dziedziczą oni wobec braku krewnych uprawnionych do dziedziczenia na zasadzie ustawy. Fakt śmierci należy zgłosić Urzędowi Stanu Cywilnego w ciągu 24 godzin od momentu śmierci, celem sporządzenia aktu zejścia. Obowiązany do zgłoszenia zgonu są zasadniczo: małżonek i dzieci zmarłego, krewni i powinowaci, właściciel lokalu w którym zgon nastąpił, a nadto każdy kto był przy zgonie obecny.

„Rozwód“. Wyników sprawy rozwodowej przewidzieć nie możemy, chociaż oceniając okoliczności przez Was przytoczone, należy spodziewać się, że sąd orzeknie o rozwodzie. Żonę nieobecną powinien zastępować w toku procesu specjalnie wyznaczony kurator.

3. ponad 150 do 180 kwintali żyta — 90% wymiaru podatku gruntowego za rok 1949,
 4. ponad 180 do 250 kwintali żyta — 130% wymiaru podatku gruntowego za rok 1949,
 5. ponad 250 kwintali żyta — 140% wymiaru podatku gruntowego za rok 1949.
- Rozporządzenie powyższe weszło w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 roku.

Określenie przeciętnego przychodu dla celów wymiaru podatku gruntowego

W Dzienniku Ustaw nr 21 ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 marca 1949 roku w sprawie określenia przeciętnego przychodu z hektara gruntów ziemniaczano-żytnych, oraz przeciętnej ceny kwintala żyta dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1949.

Tabela, stanowiąca załącznik do powyższego rozporządzenia, podaje prze-

ciętny przychód z jednego hektara gruntów ziemniaczano-żytnych w kwintalach żyta (normę podstawową) za rok 1948, oraz przeciętną cenę jednego kwintala żyta na rok 1949 dla poszczególnych powiatów i miast wydzielonych.

Jako przeciętną cenę 1 kwintala żyta na rok 1949 przyjęto sumę zł 2.000 dla wszystkich powiatów.

TABELA WYGRANYCH 55 LOTERII 10-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy

Wygrane po 200.000 zł padły na Nr 7499 w Lublinie, Nr 75323 w Warszawie.	75 162 79 87 91 210 2 5 50 3 98 303 6 16 70 82 403 415 47 60 73 7 547 95 670 83 8 93 767 864 929 64 87 17122 210 49 392 421 7 38 41 546 94 687 749 32 864 916 29 34 42 54 18018 91 159 70 214 307 432 78 94 509 18 25 63 629 49 74 7 8 80 962 19005 79 106 20 62 88 94 210 83 95 316 28 57 77 427 513 20 45 674 96 874 95 975 20034 70 115 43 220 326 90 7 491 578 638 87 96 730 93 851 975 21047 64 72 134 60 208 14 42 90 408 22 67 7 73 630 1 703 50 9 64 901 26 91 6 22071 100 60 232 48 50 74 405 21 93 545 9 645 86 23006 36 60 83 112 78 203 57 98 315 44 83 524 762 947 24028 55 68 92 145 60 39 301 5 96 484 579 86 90 608 700 94 896 51 95 903 21 25088 99 165 84 230 352 71 6 448 81 514 21 48 37 9 91 626 51 94 785 809 22 948 26092 153 86 222 8 79 363 77 411 547 59 61 94 623 56 94 845 51 5 900 96 27019 22 48 91 114 47 243 77 302 16 39 456 589 317 57 768 83 893 970 23186 245 71 4 92 322 36 50 77 424 579 621 59 73 783 8 99 945 63 85 29071 106 232 62 86 372 405 511 8 581 700 1 21 43 5 84 96 87 915 76 7 30065 74 137 9 335 61 87 34 424 68 71 6 553 725 833 25 62 31044 74 116 21 77 96 233 4 63 78 413 21 541 730 54 821 32037 60 146 76 93 222 84 435 70 648 99 727 42 823 908 45 86 33015 34 57 154 62 372 406 591 660 848 89 912 82 34026 82 118 205 339 359 402 6 34 96 662 707 85 823 51 99 35184 237 304 93 629 33 320 4 932 81 7 36651 66 76 83 8 191 201 12 35 391 6 404 50 9 65 517 631 98 703 11 1 5 26 801 16 34 59 74 911 37039 64 109 45 206 331 69 405 518 43 81 643 89 747 55 7 997 33005 30 200 328 73 85 405 12 28 59 62 80 1 529 83 7 611 45 842 61 92 966 7 39046 50 75 87 162 310 57 68 433 7 48 524 664 837 48 58 60 87 905 23 40009 37 63 91 108 229 48 302 49 69 71 97 409 34 799 11 7 842 73 7 88 92 900 57 41001 70 89 156 257 440 516 7 69 82 4 779 303 31 914
--	--

Dalszy ciąg wygranych po 4 tys. złotych

13108 34 40 80 9 216 77 362 7
9 72 86 412 53 92 6 597 609 17 85 748
65 900 86 14035 83 74 163 84 280 302
407 11 4 536 89 664 8 84 729 658 926
41 15008 42 3 62 85 131 205 76 5 432
549 607 34 75 7 714 36 88 95 82 16030

Dalszy ciąg wygranych podany będzie jutro

Obóz pracy i wysokie grzywny za pokrywamy ubój i handel mięsem

Nielegalny ubój i handel mięsem pochodzącym z nielegalnego uboju są zwalczane przez delegatury terenowe Komisji Specjalnej przy współudziale M. C. i władz skarbowych.

Nielegalny ubój i handel pokątny mięsem uszczuplają ilość żywca, który mógłby być spożytkowany w planie zaopatrzenia lub zakontraktowany w ramach akcji „H”. Mięso pochodzące z nielegalnego uboju trafia do miast i jest nabywane z reguły, z uwagi na spekulacyjną cenę, przez najmniejszych, a prawie nigdy przez robotników lub pracowników umysłowych. Nie można też pominąć faktu, że nielegalny ubój bywa dokonywany często na sztukach bydła chorych, a przechowywanie pochodzącego stąd mięsa odbywa się w warunkach wybitnie niehigienicznych. Do obrotu dostaje się też mięso ze zwierząt padłych.

Te wszystkie momenty wskazują na otrzymanie niebezpieczeństwo zagrożające zdrowiu publicznemu tym bardziej, że niezdrowe mięso pochodzące z nielegalnego uboju a nie badane przez lekarzy weterynaryjnych, nie różni się wyglądem od mięsa, pochodzącego ze zdrowych sztuk bydła rzeźnego.

Do Komisji Specjalnej napływają stale wnioski o ukaranie osób uprawiających nielegalny ubój i handel mięsem. Kary obozu pracy stosowane przez Komisję Specjalną, są surowe i wahają się w granicach od 1 roku do 2 lat, przy jednoczesnym wyczerpaniu wysokości grzywny pieniężnych. W ten właśnie sposób ukarano w całym kraju w pierwszym kwartale bieżącego roku ponad 550 pokrywających „rzeźników” i handlarzy.

Największej ilości spraw „ubojowych” dostarczają tereny województwa warszawskiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i rzeszowskiego.

Winnym wymierzono surowe kary obozu pracy i wysokie grzywny pieniężne, zarekwirowane mięso i tłuszcz w znacznej ilości przekazano po zbadaniu przez lekarzy weterynaryjnych do terenowych oddziałów Centrali Mięsnej.

Lista ukaranych obejmuje m. in. następujące osoby: Henryk Lasocki z Karczewia k. Warszawy, Jan Buława z Mielca, Jan Kudła z Kiejkowa (woj. Rzeszów), Antoni Grudziński i Bardyński z Olsztyna, Maks Zylberg z Wrocławia — skazani na rok obozu pracy i 200.000 zł grzywny, Stanisław Twardowski z Opoczna (obóz pracy i grzywna 60.000 zł), Stanisław Wypych z Piotrkowa (obóz pracy i grzywna 100.000 zł), Antoni Ryś z Piask Wielkich k. Krakowa, Stefan Müller z Prądniaka Czerwonego k. Krakowa, Zygmunt Grotkowski z Sadowego, pow. Węgrów, Józef Białorucki z Okonina, Czesław Przyjemski z Olsztyna i trzydziestu kilku innych.

Przygotowania do obchodów Międzynarodowego Święta Pracy

Komitety obchodu 1 maja w miastach i wsiach, opracowały programy uroczystości, a poszczególne sekcje komitetów rozpoczęły przygotowania do uczczenia Święta Pracy.

W dniach, poprzedzających święto, odbędą się akademie i zebrania okolicznościowe. 1 maja odbędą się we wszystkich miastach i gminach manifestacje. Delegacje robotników będą uczestniczyły w obchodach na wsi, chłopcy zaś będą licznie reprezento-

wani na akademiach i pochodach w mieście.

Młodzież zorganizowana i Liga Kobiet przygotowują się do gremialnego udziału w obchodach. W manifestacjach uczestniczyć będzie również wojsko.

Święto 1 maja będzie dniem podsumowania dotychczasowych osiągnięć i mobilizacji sił twórczych narodu do dalszych sukcesów.

KRONIKA MTP

W związku z Międzynarodowymi Targami Poznańskimi, Ministerstwo Komunikacji uruchamia 10 pociągów dodatkowych. Do przejazdów tymi pociągami są uprawnieni podróżni, którzy oprócz biletu będą posiadali karty uczestnictwa, uprawniające do uzyskania ulg kolejowych na przejazd powrotny z Międzynarodowych Targów Poznańskich lub biletów wstępu na Targi. Zarówno karty uczestnictwa jak i bilety wstępu na Targi wydają wszystkie placówki „Orbisu” w całym kraju.

Wśród eksponatów ilustrujących osiągnięcia i rozwój polskiego przemysłu metalowego znajdzie się na Międzynarodowych Targach w Poznaniu wyprodukowany ostatnio znormalizowany tramwaj typu „N” — dzieło techników i robotników chorzowskich. Wytwórnia chorzowska rozpoczęła seryjną produkcję wozu tramwajowego „N”.

Dyrekcja Socjalna Centralnego Przemysłu Włókienniczego w Łodzi organizuje w czasie trwania tegorocznych MTP szereg wycieczek, w których ogółem weźmie udział 3.000 włókienniczy.

W dniu 20 bm. wyładowała w Poznaniu 20-osobowa grupa wystawców, eksporterów, importerów i przedstawicieli życia gospodarczego Holandii.

SOBOTA, 23 KWIETNIA

5.10 Sygnał czasu. 5.20 Koncert z Brna. 6.00 Gimn. 6.10 Dziennik. 6.30 Muz. 7.00 Przegląd prasy. 8.00 Wiad. 8.30 „Daleko od Moskwy”. 8.50 Muz. 9.15 Aud. ZNP. 12.00 Wiadomości. 12.20 Koncert solistów. 12.45 Aud. dla wsi. 15.30 „Gwoździaki Hiszpanii” — dla dzieci. 16.00 Dziennik. „Kongres pokoju”. Transm. z Paryża. 16.45 „Przy sobocie po robocie”. 17.45 Dziennik. 18.15 „W rytmie tanecznym”. 18.45 Aud. Zw. Zawodowych. 19.00 „Wieczór Mickiewiczowski”. 19.30 Koncert. 20.00 Dziennik wiecz. 20.30 „Kongres pokoju”, transm. z Paryża. 21.00 Koncert. 22.00 Muz. 23.00 Ost. wiad. 23.10 Muz.

Rocznica układu radziecko-polskiego o przyjaźni i wzajemnej pomocy

W dniu 21 bm. w czwartą rocznicę zawarcia układu polsko-radzieckiego o przyjaźni i wzajemnej pomocy, odbędzie się w Warszawie w sali „Roma”, uroczysta akademie, zorganizowana przez Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Z całego kraju napływają wiadomości o uroczystych obchodach, or-

ganizowanych z inicjatywy organizacji społecznych w celu uczczenia czwartej rocznicy zawarcia układu polsko-radzieckiego. Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, urządzi odczyty publiczne w sieci swoich kół. W szkołach i świetlicach odbędą się pogadanki, koncerty i inscenizacje. W szeregu miast przygotują się akademie.

Wczasy dla przodowników pracy

Naczelna Dyrekcja Polskich Uzdrawisk, dysponuje w uzdrowiskach niejedynymi, specjalnie przeznaczonymi dla przodowników pracy.

W ciągu całego roku zarezerwowano miejsca dla przodowników pracy w uzdrowiskach: Połczyniu, Iwoniczu, Ciechocinku, Solicach, Cieplicach, Dusznikach, Kudowie, Łądku, Połanicy oraz od 2 maja br. w Krynicy, Busku, Szczawnicy i Swierado-

wie. Te uzdrowiska należą do uzdrowisk najlepiej urządzonych i wyposażonych oraz najbardziej wartościowych.

Koszt pobytu w uzdrowisku ponosi instytucja delegująca, w wysokości ustalonej dla lecznictwa społecznego, tj. 1.100 zł za dzień. Opłata obejmuje: mieszkanie, całodzienne wyżywienie, pomoc lekarską i zabiegi lecznicze.

SPORT

Reprezentacyjna kadra bokserów

W tych dniach została ustalona, podobnie jak i wśród piłkarzy, reprezentacyjna kadra bokserów. Do kadry tej zostało zaliczonych 32 bokserów, po 4 w każdej kategorii. Po mistrzostwach Polski, które odbędą się w dniach 6-8 maja we Wrocławiu, mogą w kadrze zająć pewne zmiany, zależnie od formy wykazanej przez poszczególnych zawodników.

Zawodnicy zaliczeni do kadry, muszą się prowadzić wzorowo, prowadzić systematyczne treningi i dbać o swą formę, tak, ażeby każdej chwili móc walczyć w reprezentacji państwowej.

Oto lista wybranych:

W musza: Kaspercak (Wr), Gumowski (Śl), Lüdtkke i Woźniak (Poz). Kogucia: Grzywocz (Śl), Kafłowski i Czajkowski (Wr), Tyczyński (W-wa). Piórkowa: Antkiewicz (Gd), Kruża (Pom), Bazarnik i Matloch (Śl). Lekka: Czortek (W-wa), Kudłaciak (Gd), Waluga (Wr), Ponanta (Śl). Półśrednia: Chychła i Musiał (Gd), Sznajder (Śl), Kaźmierczak (Poz). Średnia: Nowara (Śl), Kolczyński (W-wa), Cebulak i Paliński (Pom). Półciężka: Szymura (W-wa), Kołeczko (Poz), Flisiński (Gd), Gnat (Pom), Ciężka: Ja-

skuła (Łódź), Klimecki (Wr), Stec (W-wa), Rutkowski (Szczecin).

WIES STAJE FRONTEM DO PIŁKI NOŻNEJ

Sport wiejski uczynił znowu duży krok naprzód. Na boisku LZS Bieżanowianka w Bieżanowie (woj. krakowskie), został rozegrany pierwszy w Polsce turniej piłki nożnej Ludowych Zespołów Sportowych. W turnieju wzięło udział 8 zespołów. Pierwsze miejsce zajął LZS Bieżanowianka II wygrywając w finale z LZS Brzegi w stosunku 1:0.

TO JEST WYNIK!

Znawcy sportowi od wielu już lat toczą zacięte spory o to, czy ludzie czarnej rasy są bardziej utalentowani w skokach i sprintach od białych, czy też nie. My tym nie będziemy się zajmować, podamy tylko ostatni wyczyn pewnego młodego amerykańskiego studenta czarnej rasy. Otóż zawodnik ten — George Brown, ustanowił nowy akademicki rekord świata w skoku w dal, osiągając wspaniały wynik 8,02 m. (Rekord świata wynosi 8,13 m). Jest to czwarty przedstawiciel czarnej rasy, który przekroczył 8 metrów. Zaden biały tego jeszcze nie dokonał.

Józef Morton

DROGA OTWARTA

(Powieść)

Tom I. Pierwsze dni

ROZDZIAŁ I

11.I.45. Pustoszyn

Z „Mojego Pamiętnika”.

...A więc znów Pustoszyn! Pustoszyn — to mała, przypięta do lasów Robowieckich wioska, licząca około 100 domów. Ludność w niej przeważnie biedna o parumorgowych gospodarstwach, zawsze więc tutaj byliśmy najpewniejsi tak własnego bezpieczeństwa, jak i tego, że z głodu nie pomrzemy. Przy tym gospodarz, do którego zawijały nasze kroki, mieszkał z dala od wsi i był nam z duszą oddany. Na zwał się Tomek Grudzień. Sprzyjała nam i jego żona, wysoka, jeszcze młoda i wcale do rzeczy. Marcel, prawdziwy pies na kobiety, w jakiś szelmowski sposób zmówił się z nią jeszcze zeszłego roku i odtąd stała się ciągnąć do Pustoszyna, a kiedy już tutaj przebywał, tylko ja-

kaś ważna sprawa mogła go stąd ruszyć.

Swoje nabożeństwa miłosne odprawiali najczęściej w chlewie, lub w stodole, gdzieś między snopkami słomy, a raz zdarzyło się tak, że ko bieta, spragniona pieczyoty, poszła do Marcela na daleką, obcą wieś. Pomyśleć: matka dwóch dorosłych córek!

Lecz o tych historiach wiedziałem tylko ja. Broń Boże, nie mogło się to donieść do Tomka, bo chłop oszalałby z wściekłości, i diabli wiedzą, jakiby to skutki pociągnęło za sobą. Ale odejść od nas, to chyba nie odszedł. Za mocno był z nami związany. Związane z nami były i jego córki. Mańka: na leżała do grupy Stalowego, Kaśka natomiast do nas. Jako łączniczki spisywały się zawsze dzielnie. Maryśka była smukła, jak jej matka, impulsywna i dająca się ponieść wrażeniom chwili. Wszystkich męż-

czyn trzymała z dala od siebie, nawet wówczas, kiedy nocowała gdzieś w głuchej wsi, sama jedna z chłopakami Stalowego, za to Kaśka, niska i pulchna pozwalała sobie na wszystko. Bimber trąbiła, jak ta lała, jadła za siemmiu i bałamucała wszystkich AL-owców.

Styczeń 45 roku był mroźny. Skąpe śniegi leżały na polach. Nisko, po samej ziemi, zamiatał ostro wiatr i pluł tumanem sypkiego śniegu.

Przez ostatnie dwa tygodnie, ścisłe: od czasu, kiedy wysadziliśmy w powietrze pociąg z amunicją w Jagminie, leniuchowaliśmy na całego. Ukryci w zapadłej, podłej wiosce, zbierając siły do nowego wypadu, folgowaliśmy sobie we wszystkim. Żarcia było w bród, picia też...

Wreszcie Marcel postanowił wyruszyć.

— Dostyc tego dobrego! — powiedział.

Całą grupę normalnym trybem przekazał Frankowi, który go już nieraz zastępował, i nazajutrz, to znaczy wczoraj rano, byliśmy już w drodze do Pustoszyna. Postanowienie nasze było wyraźne: za wszelką cenę nawiązać kontakt ze Stalowym, dowódcą grupy AL, by po-

tem wspólnie opracować plan większej operacji bojowej. W zamiarach naszych leżało przeprowadzenie uderzenia na Robowice, gdzie żandarmeria razem z Sonderdiens-tem uwiła sobie gniazdo i czuła się w nim, jak u Pana Boga za piecem. Pałac robowiecki, w którym mieszcili się ich główny sztab, był groźnym postrachem dla dużych i dla małych, nic więc dziwnego, że roboty przy okopach prowadzone na wielką skalę, posuwały się szybko naprzód.

Stalowego jednak nie tak łatwo można było uchwycić. Ostamio znajdował się koło Malwierz, ale to było dwa tygodnie temu. Gdzie się znajduje obecnie? Nie mieliśmy o tym zielonego pojęcia i dlatego trzeba było wysłać gońca najpierw na podpunkt, który, ukryty głęboko w lesie, zawsze znał miejsce pobytu swojego dowódcy.

Nieledwie w pół godziny po przybyciu do Tomka odpowiedni list do Stalowego był gotowy. Pisał go Marcel na listkach bibułki tak drobnymi literkami, że tylko ko dobre oczy mogły go odczytać. Niem zapadł wieczór, Kaśka zbierała się już do drogi. Na pożegnanie powiedział jej Marcel:

— Tylko miej się na ostrożności,

gdy będziesz przechodzić przez Robowice. Wojska tam i Esesmanów do jasnej cholery, a jak jest jedno i drugie, to i o szpicla nie trudno — i uśmiechnął się przyjaźnie do dziewczyny, klepiąc ją po ramieniu. — Szkoda by cię było!

Kaśka spojrzała mu w oczy zalotnie.

— Płakałbyś?

— No, jeszcze by nie? A Michał — i szelma wskazał oczami na mnie — uszechłby po tobie.

— Nie bój się — odrzekła zaru mieniona lekko z zadowolenia. — Nic mi się nie stanie.

Wyciągnęła rękę najpierw do Marcela, potem do mnie. Ucisnąłem ją z prawdziwym żalem. Zegnając Kaśkę, zęgnąłem jednocześnie nadzieję, którą pielegnowałem od paru dni. Szepnąłem pośpiesznie, a oczy przy tym na pewno zapaliły mi się pożądaniem.

— Kasiu, wracaj jak najprędzej. Będę czekać.

Śmiejąc się, przewionęła ręką po mojej twarzy.

— Nie bądź paskudnikiem.

Zazwyczaj ubierała się z miejska, posiadała nawet płaszczki ciemnoniezielony, ale tym razem nałożyła na siebie typowo chłopski strój, okryła się grubą derową chustką i tak poszła. (d. c. n.)